

Reportajul dinaintea prînzului...

LA POIANA BRAȘOV, PRINTRE TRICOLORI

Legături de amiciție de peste două decenii cu Angelo Niculescu și prezența lotului național de fotbal ne chemau la Poiana Brașov. Am purces la drum, dimineața devreme, pentru că nerăbdarea ne îmboldise peste noapte. Ploaia și ceața ne-au întîmpinat din pragul casei și ne-au întovărășit pînă la hotelul „Bradul", reședința temporară a fotbaliștilor. Erau la micul dejun, într-o atmosferă calmă, țesută din sentimente firești de prietenie.

— Spuneți-ne, Angelo Niculescu, de ce înaintea meciurilor mai grele veniți la Poiana? De la înălțime vedeți mai bine fisurile echipelor adverse sau închegați mai bine legăturile, lianții din echipa noastră?

— La Poiana sîntem mai liniștiți și ne putem concentra mai bine asupra problemelor pe care trebuie să le rezolvăm. În București sau aiurea atenția se dispersează în aspecte organizatorice, administrative, medicale, în probleme și preocupări personale ale jucătorilor. În plus, Brașovul, întotdeauna, ne-a primit cu căldură și înțelegere, creîndu-ne condiții de pregătire și odihnă deosebite.

— Toți jucătorii sînt prezenți? Aveți indisponibilități, vă apasă griji?

— Lotul va fi completat începînd de astăzi, o dată cu sosirea lui Pexa, care îl înlocuiește pe Hălmăgeanu, suferind și nerecuperabil (probabil) pînă la mondiale.

— Vă pregătiți intens?

— Ne odihnim după rigorile campionatului și ne fortificăm pentru bătăliile care ne așteaptă.

— Se spune că superstiția vă aduce la Poiana, că aerul muntelui și verificările prealabile cu Steagul roșu v-au purtat noroc în calificare.

— Nu ne-am gîndit la asta. Adevărul este că ozonul brazilor, ambianța de lucru, izolarea de indiscrețiile reporterești urgentează recuperările medicale și măresc randamentul pregătirii.

— Ce înseamnă pentru echipă meciul cu Franța?

— Nu este un scop în sine, ci o etapă, o treaptă pe scara pregătirilor noastre. Nu neglijăm rezultatul, dar îl subordonăm scopului final — forma maximă pentru Mexic. Știm că Franța are o echipă tînără, prestigioasă, foarte ambițioasă — după relatările colegului Boșkov, antrenorul naționalei bulgare — care se străduiește să acrediteze ideea că necalificarea sa este un accident pentru o formație egală în valoare cu cele 16 finaliste.

— Care sînt principalele calități ale echipei române?

— Omogenitatea și dorința de afirmare, de luptă.

— Sînt echipe care trăiesc prin cîteva „stele" servite impecabil de „locotenenți" laborioși, gata de sacrificiu. Cultivați acest principiu?

— Nu cultivăm nici oameni, nici posturi. Fotbalul este o luptă în care toți trebuie să se dăruie în mod egal, colectiv, în apărare și atac, cu valorificarea superioară a punctelor forte, a puterii de percuție sau a zidurilor de apărare. Dacă angrenajele funcționează bine, „stelele" omogenizează echipa pe un plan superior.

— Sînteți foarte calm și acest sentiment s-a imprimat și în psihologia echipei. De unde vă trageți această putere?

— Din încrederea pe care o am în oameni, în puterea lor de dăruire, în devotamentul cu care știu că-și vor servi cauza. Panica ne-ar secera picioarele.

— Ordinea și disciplina echipei sînt reflexul severității federației?

— Nu, sînt atributul unei tinereți conștiente și înnobilate de răspundere.

— Cît veți sta la Poiana?

— Toată săptămîna. O împărțim între pregătire fizică generală, studiu teoretic, cunoștințe tehnico-tactice, joc cu accent pe intensificarea travaliului în teren, pregătirea acțiunilor ofensive și, bineînțeles, vineri jocul cu Steagul roșu.

Angelo Niculescu și dr. Tomescu s-au uitat la ceas. Se apropia ora antrenamentului. Promitem, totuși, să mai revenim.

Mihai BIRA

La Snagov, în tabăra reprezentativei de tineret

...Intrăm încet, cu grijă — mașina noastră se smucește, nervoasă, ca un pur sînge obosit — pe poarta complexului sportiv de la Snagov, acolo unde — lîngă malul bătrînului lac, protejat parcă de părul despletit al sălciilor plîngătoare — se află reunit lotul de tineret al României, convocat în vederea Balcaniadei.

O liniște de-a dreptul ireală domnește peste tot și peste toate... Nu se zărește nici țipenie de om, doar în balconul uneia dintre vile zărim un trening albastru, aplecat deasupra unei cărți.

Ștefănescu citește, și pașii noștri, amplificați pe pietrișul aleilor, nu-i spun nimic, nu-l deranjează în nici un fel...

În hol, primul întîlnit, Iordănescu, tînăra speranță a atacului stelist, un adolescent cu ochi albaștri, curioși, bîntuiți parcă de mari întrebări rămase fără răspuns... Știm că de luni de zile îl supără piciorul stîng, la care a fost de mai multe ori accidentat. Arătăm spre picior, spre genunchi. Iordănescu zîmbește, un zîmbet silnic, neprimitor:

— De durut, nu mă mai doare, dar s-ar putea să cedeze la primul efort. Mușchiul este de vină! Cel puțin așa zic doctorii...

...La etaj, Broșovschi și Duțan se agită, pasionați, în jurul mesei de ping-pong, în vreme ce Beldeanu, marele „cărăuș" al Progresului, privește undeva, aiurea, peste sălcii, peste lac...

— Ce-i nou, Aurică?

— Ce să fie, nimic deosebit. Pe două fronturi, și aici, și la club...

— Și unde-i mai greu?

Pentru o clipă tace, adunîndu-și parcă privirile:

— Hm, știu eu, poate la club, doar trebuie să revenim cu orice preț în „A". Măcar pentru cuplaje... Aici, însă, se pune problema patriotismului, anul trecut ne-au bătut grecii pe Republicii cu 4—0! O înfrîngere care nu se uită, acum e rîndul nostru. Așa că, e greu, și acolo, și aici...

...Coborîm spre lac. Apele Snagovului par nemișcate, cuprinse de o tainică și inexplicabilă mulțumire. La debarcader — locul preferat al „flotilei" lui Vernescu — cei doi antrenori, Cernăianu și Tătaru, prind — sau mai bine zis... încearcă să prindă! — pește...

Ora mesei este aproape, sînt ultimele minute de relaxare.

În sfîrșit, undițele se ridică, Crîngașu, ca un contabil silitor, numără cei 3—4 peștișori, colegul Bageac „trage" cîteva imagini, un plop impunător ne oferă umbra lui, neagră ca smoala.

Începe un interviu, cuminte, purtat după toate regulile genului.

— Așadar, în vederea meciului cu Franța — ca prim obiectiv, și a Balcaniadei — ca obiectiv final, ați convocat 22 de jucători...

— ...dintre care trei — Velea, Olteanu și Both — nu s-au prezentat! Primul reținut de examene, ceilalți, dați... dispăruți?!

Dacă la aceștia mai adăugați două ușoare accidentări — Bălan și Oprea — precum și faptul că „Poli" Iași ne-a trimis în locul portarului Iordache un jucător de cîmp cu același nume, observați că intenția noastră de a „roda" aici două echipe este aproape compromisă.

Profesorul Cernăianu tace, de parcă — actor conștiincios — și-ar fi terminat scurta replică. Este rîndul „secundului", fostul internațional Nae Tătaru:

— Am adus aici un jucător tînăr, Gheorghiță, de la Progresul Brăila, un fundaș central despre care veți auzi multe lucruri frumoase. Seamănă cu Dan. Are alură, detentă, viteză. Cînd va căpăta și experiență...

...și face un gest cu mîna, larg, de parcă ar da drumul unei rîndunici...

— După toate probabilitățile, echipa pentru Balcaniadă o veți decide abia la revenirea lotului B din Mexic, lot care ar mai putea oferi cîțiva prezumtivi titulari, poate pe Dincuță, poate pe Tătaru, poate pe Vigu. Pînă atunci, însă, ați schițat un schelet de echipă?

Cei doi schimbă priviri semnificative, care par să nu spună nimic bun.

— E cam devreme. Abia sîmbătă, după „amicalul" de la București, ne-am putea pronunța... Oricum, „mijlocul" va fi al Progresului — Beldeanu, Dudu Georgescu, iar atacul va conta pe Caniaro, Ștefănescu, Kun II și Petreanu. Portarii sînt, într-adevăr, o problemă.

...De undeva, se aude o toacă, amintind de zilele cu incendiu de altădată... A sosit ora mesei. Băieții coboară unul cîte unul, Gruber, Crîngașu, Ciugarin, Duțan, Iordănescu, Oprea, Florescu.

Ovidiu IOANIȚOAIA

MULȚUMIRI PENTRU ARBITRAJ...

Pe adresa Colegiului central al arbitrilor a sosit o adresă din partea Biroului Consiliului județean pentru educație fizică și sport Ilfov, în care se aduc mulțumiri lui N. Cătănoiu (București) pentru arbitrajul prestat la meciul Metalul Tîrgoviște-Dunărea Giurgiu, joc în care echipa din Giurgiu a fost învinsă. Se mai întîmplă și așa...

Sîmbătă, la Galați

OȚELUL — GLORIA BÎRLAD

În urma acordului intervenit între cele două echipe, federația română de fotbal a aprobat ca meciul Oțelul Galați — Gloria Bîrlad, din campionatul diviziei B — seria I, să se dispute sîmbătă, de la ora 17.

În ultimul meci al preliminariilor

ECHIPA DE JUNIORI A ROMÂNIEI JOACĂ AZI TOTUL PE O SINGURĂ CARTE

A venit și ziua lui „ori... ori" a juniorilor. Ca și jocul primei echipe a țării cu naționala Greciei, meciul de azi al celei mai tinere reprezentative române va tăia iremediabil (pentru adversari sau pentru noi) nodul îndoielilor.

Azi, la ora 18,30, vom ști dacă echipa României de juniori va participa la cea mai importantă competiție continentală (a vîrstei) — turneul U.E.F.A., care se va desfășura în luna mai, în Scoția — sau va rămîne acasă.

Interesant este faptul că cele trei rezultate posibile ale partidei — 1, x, 2 — dau, fiecare din ele, o altă echipă cîștigătoare a grupei. La victoria echipei poloneze — ea este cea care se califică la turneul U.E.F.A. (totalizînd cele mai multe puncte din grupă, cinci); la meci nul, toate cele trei concurente vor ajunge la același număr de puncte, patru, echipa calificată fiind cea a Uniunii Sovietice, care are cel mai bun golaveraj; în sfîrșit, victoria echipei României i-ar aduce ei numărul cel mai mare de puncte, cinci, și o dată cu ele calificarea.

Așadar, reprezentativa noastră „under 18 years" are o singură șansă, o singură legitimație valabilă pentru Scoția: VICTORIA.

Părerea noastră este că juniorii români au „asupra lor" această legitimație, cu alte cuvinte au calitățile necesare pentru a învinge; rămîne, însă, să lupte pentru afirmarea lor, angajîndu-se cu toată dăruirea din primul pînă în ultimul minut de joc.

Meciul va fi, fără îndoială, greu — polonezii își vor apăra cu îndîrjire ultima șansă —, dar nu putem uita că la Varșovia, în jocul tur, fotbaliștii noștri au fost la un pas de victorie (pe care au scăpat-o din mînă, printr-o greșeală copilărească), pasul care la București, în fața propriului public, este mult mai lesne de făcut.

Iată cele două formații care se vor alinia la fluierul arbitrului cehoslovac KAREL STARKA — ajutat la linie de **Constantin Petrea** și **Victor Pădureanu**:

ROMÂNIA: STANA — DOBRĂU, DEHELEANU, G. SANDU, HAJNAL, BOLONI, SAMEȘ, VLAD, GHERGHELI, HELVEI, NĂSTASE.

POLONIA: PALUCH — BULZACKI, PLASZEWSKI, KRASKA, CIPKA, FOLFOLC, MOLENDA, GRZYWACZEWSKI, KMIECIK, CALUS, OSTALCZYK.

MECIUL SE JOACĂ PE STADIONUL REPUBLICII ȘI ÎNCEPE LA ORA 17.

CLASAMENTUL ÎNAINTEA ULTIMEI CONFRUNTĂRI

1. U.R.S.S.	4	1	2	1	4—2	4
2. România	3	0	3	0	2—2	3
3. Polonia	3	1	1	1	2—4	3

DE LA I.E.A.B.S.

LA JOCUL DE FOTBAL ROMÂNIA — POLONIA (JUNIORI) CARE SE DISPUTĂ AZI 23 APRILIE A.C. PE STADIONUL REPUBLICII, ELEVII VOR AVEA INTRAREA GRATUITĂ LA PELUZA I, SECTOARELE 44—45 ȘI LA PELUZA a II-a SECTOARELE 24—25.

INTRAREA ELEVILOR SE FACE NUMAI PE BAZĂ DE CARNET DE ELEV.

AZI, DESPRE „B"

Eclipsată de campionatul formațiilor din divizia A, întrecerea echipelor categoriei secunde atrage totuși atenția unei mari mase de amatori de fotbal. De duminică însă, datorită „pauzei mexicane", capul de afiș al programului fotbalistic îl vor deține întîlnirile de „B". Și, desigur, numărul spectatorilor va crește substanțial, deoarece în ambele serii lupta pentru cucerirea primului loc, cît și pentru evitarea retrogradării devine tot mai pasionantă. În seria I, liderul, Progresul București, are în prezent un avantaj de 3 puncte față de principala sa adversară, Metalul Tîrgoviște, dar, în schimb, pe cea de a 3-a clasată (Flacăra Moreni) o despart doar patru puncte de actuala deținătoare a lanternei roșii (Gloria Bîrlad). În seria a II-a, primele 6 echipe luptă cu șanse oarecum egale pentru șefie.

Întrecerea divizionarelor B a fost umbrită însă de abateri disciplinare. Chiar duminică, corespondentul nostru din P. Neamț ne-a semnalat un fapt aproape incredibil. Un jucător (Dobre Marin de la Metalul București) s-a supărat pe un arbitru de linie și și-a făcut singur dreptate, lovindu-l!

Cazul relatat nu constituie, însă singura abatere disciplinară din actuala ediție a campionatului diviziei secunde. Asistînd în fiecare joi seara la ședințele Comisiei centrale de competiții și disciplină a F. R. Fotbal am fost martori la răsfoirea unor liste lungi de jucători certați cu fair-play-ul, componenți ai majorității echipelor din „B". Analizarea fiecărui caz s-a soldat, firesc, cu aplicarea unor sancțiuni care însumează zeci de etape suspendare. Spre edificare, iată cîteva cifre: în tur 65 de etape suspendare a jucătorilor indisciplinați (Progresul Brăila 7 etape, Metalul Hunedoara 4, Știința Bacău 6, Metalul Tîrgoviște 2 ș.a.m.d...). Multe dintre echipele ai căror componenți au apărut în fața comisiei au luat măsuri corespunzătoare și rezultatele s-au observat în evoluția sportivă a acestora în partidele din retur. Dar, au fost și meciuri la care s-au întîmplat incidente destul de grave, ca urmare a atitudinii nesportive a unor jucători, care au protestat în mod cu totul nepermis la deciziile arbitrilor, incitînd în acest fel spectatorii. Conducătorii echipelor gazdă, în loc să ia măsurile organizatorice ce se impuneau, au privit cu multă îngăduință și uneori au încurajat manifestările de așa zis patriotism local. La această concluzie s-a ajuns și în ultimul caz dezbătut de comisia centrală de competiții și disciplină, cel al secției de fotbal Vagonul Arad (secției i s-a ridicat dreptul de a organiza partide oficiale pe teren propriu timp de două etape). După cum se vede, membrii biroului secției de fotbal Vagonul n-au reținut nimic din „pătaniile" colegilor de întrecere Știința Bacău (3 etape), C.S.M. Reșița (3 etape), Metalul Tîrgoviște (o etapă) și Politehnica Galați (3 etape).

Se pare că prevederile noului Regulament de organizare a activității fotbalistice nu sînt cunoscute nici de birourile secțiilor de fotbal, nici de antrenori și jucători și cu atît mai puțin de suporterii echipelor. Altă explicație nu găsim față de înmulțirea cazurilor de indisciplină pe terenurile de fotbal, fiindcă în acest Regulament există un capitol special în care sînt expuse abaterile și sancțiunile. Iar sancțiunile sînt destul de aspre!

Așadar, din scurta reamintire a unor sancțiuni aplicate unor jucători și secții de fotbal din „B", relese că se duce o slabă muncă de educare. Antrenorii cred că au doar obligația de a pregăti din punct de vedere tehnic pe sportivi, iar de comportarea elevilor lor pe teren cît și în societate trebuie să se ocupe alții...

Acolo unde ea se manifestă, trebuie schimbată această atitudine. Ar fi în folosul tuturor să se întîmple cît mai curînd.

Pompiliu VINTILĂ

FOTBALUL ÎN ETAPA AUTONOMIEI FINANCIARE

FORMA ECHIPEI CREEAZĂ VENITURILE

Autofinanțarea unei secții sau unui club de fotbal nu e o treabă atît de simplă cum pare unora. Este o idee bună, dar care trebuie serios cumpănită. Pe parcursul activității mele am condus secția de fotbal Petrolul în două situații organizatorice și financiare diferite. Prima oară, cînd secția aparținea unei asociații sportive de pe lîngă comitetul sindical al întreprinderii. Treburile n-au mers prea bine, neînțelegerea necesităților unei echipe de performanță, circumspecția și temerile celor ce aveau responsabilitatea oficială generînd multe greșeli. Situația a fost oarecum generală și atunci s-a trecut la crearea cluburilor sportive de performanță. Măsura a determinat un oarecare progres, dar mai apoi s-a observat că o conducere de club cu 18—20 de secții are în mod obligatoriu capacitatea și atenția dispersate. În urma acestei experiențe s-a ajuns, în ultima vreme, la concluzia că dezvoltarea fotbalului nostru va fi condiționată și de recunoașterea specificului problematicii sale, mai complexe decît a altor ramuri sportive, problematică ce necesită o tratare aparte. Astfel, s-a impus ideea autonomiei financiare și autogestiunii atît în ierarhia C.N.E.F.S. — federație, cît și în cea club — secție de fotbal. Ne aflăm în prezent la începutul acestei etape.

Esența finanțării unei secții de fotbal constă în obținerea de venituri proprii, cu cît mai multe cu atît mai bine, pentru consolidarea ei organizatorică, tehnică etc. De la 1 ianuarie 1970, F.R. Fotbal și-a căpătat autonomia gestionară, clarificînd chestiunea surselor ei de venituri și obținînd prerogativele necesare pentru a dispune asupra direcțiilor de utilizare a fondurilor. Aceleași aspecte sînt însă nerezolvate în cadrul relației club — secție de fotbal. Conducerea federației are drept de semnătură și e foarte bine așa, conducerea secțiilor nu beneficiază încă de acest drept în raza ei de activitate și impedimentul e mare. În cadrul unităților fotbalistice sînt investiți să hotărască și să semneze tot cei ce făceau aceste operațiuni și înainte de 1 ianuarie 1970, adică responsabilii clubului, fapt care plasează de la început acțiunea de autonomizare într-un impas. Conform mentalității actuale, conducătorii secțiilor de fotbal nu vor obține niciodată acest atribut, fiindcă ei sînt activiști voluntari, iar prevederile în vigoare afirmă că numai un salariat îl poate exercita. Așa stînd lucrurile, autogestiunea reală nu va veni. Mi se pare normal să se renunțe la această optică rigidă. O conducere colectivă de secție, aleasă în urma unor acțiuni oficiale, poate după opinia mea primi toate drepturile și toate responsabilitățile, de la cele morale pînă la cele penale, în timp ce forul superior, clubul, ar trebui să continue numai exercitarea unei activități de îndrumare și control. Mi se pare logic să fie astfel. Ar însemna să ne facem nepermise iluzii cu privire la fondul problemei autonomiei și autogestiunii secțiilor dacă lucrurile vor rămîne așa ca pînă acum. De aceea, prima măsură, cea mai urgentă, pe care ar trebui să o adopte federația ar fi conferirea de drepturi depline secțiilor de fotbal în direcțiile procurării și cheltuirii veniturilor.

Anul acesta, secțiile de fotbal din divizia națională mai sînt încă parțial subvenționate. Din 1971, acest ajutor va înceta, bugetele secțiilor pierzînd astfel cîteva sute de mii de lei. În fața acestei perspective trebuie meditat serios asupra următoarelor aspecte, decisive pentru înfăptuirea autofinanțării depline:

— reevaluarea cadrului organizatoric, alcătuirea unor conduceri de secții competente și energice pentru munca operativă; repartizarea de sarcini precise unor oameni pricepuți, care iubesc fotbalul și au timp pentru el. Toți cei ce vor să fie prezenți în mijlocul fotbalului local o pot face cu mare randament în cadrul asociației membrilor susținători, care trebuie, în sfîrșit, să devină o mare forță organizatorică și financiară, nu numai sufletistă;

— procurarea veniturilor, de cuantumul lor depinzînd existența echipei și apoi capacitatea ei. Ca să faci rentabilă o secție de fotbal, cel mai important lucru, după opinia mea, este modul cum vei ști și vei reuși să prezinți echipa în fața publicului. Alcătuirea judicioasă a lotului, punerea în formă și menținerea echipei în formă cît mai mult pe durata campionatului sînt condiții primordiale. Pe scurt, forma echipei aduce banii. Acum despre altceva. Publicul vede echipa cînd începe campionatul. Încasările acum încep. Dar randamentul echipei se hotărăște în perioada dintre două campionate. Atunci e faza de construcție sau de reconstrucție a formației. Atunci trebuie să ai și destui bani și tocmai în vremea aceea nu încasezi nimic, rămînînd să te susții numai din veniturile provenite de la membrii susținători, donații și din alte surse fără importanță. Chestiunea e dificilă. Secțiile de fotbal n-au încă un fond de rezervă și nu vor putea să-l aibă încă 2—3 ani. Deoarece trecerea la autofinanțare totală e cam bruscă, pentru necesitățile acestei perioade federația ar trebui să găsească posibilitatea oferirii unui fond de rulment. Pregătirea echipei în această perioadă, hotărîtoare pentru randamentul ei, pentru forța ei de atragere a publicului, necesită bani, pe care deocamdată ar trebui să-i obțină secțiile dintr-un fond de rulment;

— ultimul aspect major, esențial pentru intrarea reală în etapa preconizată, este cel al normativelor. Ele ar trebui să fie adaptate la specific, să aibă flexibilitate, să prevadă doar niște limite nu să coboare pînă la detalii absurde. Trecînd la concret am să mă refer la două situații insolubile, datorită ignorării specificității fotbalului. În perioada de completare a lotului de jucători, fotbaliștii noi sînt luați cam după ureche. Metoda este de multe ori falimentară. În mod normal, ar trebui să-i aducem, să-i verificăm atent în antrenamente și meciuri timp de 10—14 zile. Dar o asemenea operațiune costă bani. Iar pînă acum nu i-a prevăzut nimeni. De aceea, ne trezim adesea că X nu e în realitate așa de bun cum ne fusese recomandat sau cum ni se păruse nouă, văzîndu-l pe fugă, sau că Y nu se potrivește stilului de joc al echipei noastre. A doua chestiune. Cînd se pune problema să transferăm un fotbalist talentat din categoriile inferioare, echipa sa nu ți-l dă numai așa, de dragul ochilor tăi. Ele sînt în genere echipe modeste și dacă au crescut un jucător bun au dreptul să primească o recompensă. Dar tu nu le poți da nimic. Sau, cel mult, poți merge să joci în orașul acela un meci amical. Soluția nu e totdeauna bună, fiindcă poți avea ghinionul să plouă în ziua aceea, să nu vină lume, iar încasările ce ar trebui să rămînă formației gazdă să fie derizorii. Mai firesc ar fi să le putem da din veniturile noastre o donație sau niște seturi de echipament, dar această operațiune elementară e prohibită în prezent, datorită unor reglementări străine de necesitățile unei echipe de fotbal de performanță.

În ziarul „Sportul" au fost exprimate pînă acum puncte de vedere interesante despre implicațiile autonomiei financiare și autogestiunii secțiilor de fotbal. Mă raliez și eu tuturor celor ce-au recunoscut valențele ideii, afirmînd în continuare că sînt necesare măsuri energice și bine cumpănite pentru triumful noilor principii. În caz contrar pîndește riscul compromiterii lor, și pentru viitorul fotbalului nostru ar fi păcat.

Gheorghe URICH
vicepreședinte al secției de fotbal Petrolul

BALONUL e ROTUND

NIMIC NOU SUB SOARE

Fotbalul modern este oglinda omului de azi, care iubește simplitatea și pretinde spectacolului emoția intensă.

El s-a născut din această nevoie de a se adapta gustului public.

Jocul de azi e simplu. Răspunde perfect lozincii moderne: minimum de efort, maximum de randament.

S-au suprimat pasele scurte și numeroase. Din două mișcări mingea a ajuns în fața porții. Jocul de cîmp a fost redus la minimum pentru a lăsa loc fazelor din fața porții, în care emoția îi stăpînește deopotrivă pe spectatori și pe jucători. Publicul trăiește din plin această ciocnire de forțe tinere. Și o trăiește intens și continuu pentru că în noul joc toate forțele converg spre poartă și fazele de gol se succed cu repeziciune. Iuțeala — iată baza fotbalului modern.

În fotbalul dinainte, compartimentele aveau un joc rigid, cu funcțiuni bine stabilite. Fundașii jucau numai în apărare, mijlocașii în atac și apărare, iar înaintașii numai în atac.

...Fotbalul modern este mult mai elastic. Departe de a fi un șablon plictisitor, el se pretează celor mai mari variațiuni. Înainte, dacă jocul era pe aripa dreaptă, interul și extrema stîngă șomau. Azi jocul în cruciș, care răstoarnă dintr-o dată situația, este numai una din mișcările menite să mărească neprevăzutul fotbalului modern.

Mai departe. Simplul fapt că în jocul de azi compartimentele nu mai sînt rupte, că întreaga echipă ia parte în atac și apărare, asigurîndu-se astfel, în tot momentul, o legătură între diferitele compartimente, nu este un nou izvor de variații? Această mărire și complicare a posibilităților de joc nu dă naștere unei nesfîrșite serii de interpretări, în care talentul, clarviziunea și imaginația jucătorului să fie în largul lor? Sistemul modern a adus o coordonare a forțelor, o distribuire mai regulată a energiei jucătorilor, nu o încătușare a însușirilor personale.

Fotbalul modern este mai rațional. Un exemplu. Se spunea înainte: „Cea mai bună apărare este atacul". Era, deci, o fatală neglijare a apărării. Dacă adversarul dă trei goluri, trebuie să dai patru ca să cîștigi. În fotbalul de azi apărarea are aceeași însemnătate ca și atacul. Nu numai să marchezi. Poți cîștiga mai ușor dacă adversarul nu-ți marchează. Dar această egalitate nu s-a făcut scindînd echipa în două. Te aperi și ataci cu toți oamenii. În proporții diferite toți jucătorii unei echipe iau parte la acțiunile de atac și apărare. Fotbalul de azi pune bază pe ansamblu, nu pe compartimente și jucători.

★

Aș fi foarte bucuros ca în rîndurile de mai sus cititorii și specialiștii să recunoască trăsăturile fundamentale ale fotbalului modern.

Și cred că greu s-ar găsi cineva care să fie de altă părere, fiindcă realmente acestea sînt — în linii mari — coordonatele fotbalului modern.

...Numai că rîndurile de mai sus, deși nu le-am pus între ghilimele, nu sînt de o dată prea recentă; le-am scris mai de mult, în volumul „Fotbalul nostru", pe care l-am tipărit în anul 1937.

Vreau să spun că nu se poate vorbi de un fotbal modern de dată recentă — cum cred foarte mulți — ci că el s-a ivit o dată cu modificarea regulii de ofsaid și cu adoptarea sistemului W. M. al lui Chapman, care a adus viteza și dinamismul în joc.

Fotbalul modern evoluează și va evolua în continuare. Dar „modernitatea" sa nu a fost adusă de așezarea braziliană 4—2—4 (nici ea cu totul originală, căci o folosise mult înainte antrenorul Bukovi, la M. T. K. Ungaria, din considerente interne de formulă a echipei, datorită plecării în străinătate a celebrului centru înaintaș Höfling, înlocuit cu mijlocașul Palotaș, căruia i s-a dat tricoul cu nr. 9 însă și indicația de a juca, totuși, pe postul său retras) și nici de altele de acest gen, născocite la ultimele ediții ale campionatului mondial. „Noutatea" numără aproape patru decenii de la apariția ei...

Fotbalul este ca și moda vestimentară la bărbați: prea puține inovații — dar în schimb o veșnică tendință de reîntoarcere la redingotă...

Cred că vom fi cu atît mai moderni în fotbal, cu cît vom juca mai repede și mai bine, ca urmare a unei pregătiri fizice, tehnice și moral-volitive (conjugată neapărat cu sacrificii de viață personală!) menite să favorizeze apariția cît mai multor personalități pe terenurile noastre de joc.

Modernitatea fotbalului nostru se va afirma în modul cel mai eficient pe plan competitiv internațional atunci cînd fotbaliștii noștri vor reuși să-și însușească în totalitate principiile de pregătire și concepția corespunzătoare despre sport, atunci cînd vom crea promoții întregi de virtuozi plini de virtuți ca oameni.

Altfel, totul rămîne de domeniul teoriei pure...

Petre STEINBACH

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele: . . . .

Adresa: . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . .
GRUPA B . . . .
GRUPA C . . . .
GRUPA D . . . .

2. CE ECHIPĂ VA CÎȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . .

LOTO—PRONOSPORT

MARI AVANTAJE LA LOTO

Prin noua formulă aplicată la tragerile săptămînale LOTO, participanții beneficiază — în afara premiilor obișnuite în bani, și de alte importante cîștiguri în frunte cu autoturismele.

Astfel, la tragerea LOTO de mîine, se pot cîștiga:

— autoturisme ACIA 1100, MOSKVICI 408 și SKODA 1000 M.B.;

— excursii pe COASTA DALMAȚIEI. Excursiile se efectuează cu autocarul și durează circa 19 zile. Valoarea unei excursii este de 6.500 lei;

— excursii pe ruta: PRAGA — KARL MARX-STADT — ERFURT — LEIPZIG — MEISSEN — DRESDA — BUDAPESTA. Excursia se efectuează cu trenul și autocarul și durează 15 zile. Valoarea unei excursii este de 3.700 lei.

Nu lipsiți de la tragerea LOTO de mîine, care vă oferă posibilitatea obținerii unui important premiu în autoturisme, excursii sau bani.

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL NR. 17 DIN 22 APRILIE 1970

EXTRAGEREA I: 35 38 9 7 2 5

Fond de premii: 444 209 lei

EXTRAGEREA a II-a: 30 44 8 12 31 35 40 4

Fond de premii: 396 162 lei

Plata premiilor pentru acest concurs se va face astfel:

În Capitală începînd de joi 30 aprilie 1970 pînă la 6 iunie 1970.

În țară începînd de aproximativ luni 4 mai 1970 pînă la 6 iunie 1970.

Un premiu de 100 000 lei și altul de 99 654 lei la tragerea Loto din 17 aprilie 1970.

Extragerea I: Categoria a II-a: 2,05 variante a 99 654 lei; a III-a: 14,95 a 6 832 lei; a IV-a: 28,30 a 3 609 lei; a V-a: 151,45 a 674 lei; a VI-a: 276,10 a 370 lei.

Extragerea a II-a: Categoria B: 1,25 variante a 100 000 lei; C: 7,95 a 12 090 lei; D: 15,25 a 4 833 lei; E: 20,85 a 3 535 lei; F: 57 a 1 293 lei.

Ambele extrageri: Z: 1 104,05 a 100 lei.

Premiul de categoria a II-a de la extragerea I a fost obținut de FLOREA ELISABETA din Sighet;

Premiul de categoria B a revenit participantei RUSU MARIA din Iași.